

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 204

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 martie 2020

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 51 din 4 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii			7–13
Decizia nr. 83 din 18 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de	2–6		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
173. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu			14–31
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA			
9/2CN. — Decizie privind aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale pentru alegerile parțiale organizate până la expirarea mandatului 2019—2023 al organelor de conducere ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România, la nivel local și național			31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 51**

din 4 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.378/110/2016 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 92D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 29 octombrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 28 noiembrie 2019, când, pentru aceleași motive, a amânat pronunțarea pentru data de 12 decembrie 2019. La data de 12 decembrie 2019, Curtea, constatând că nu sunt prezenți

toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 4 februarie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.378/110/2016, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă cu prilejul soluționării apelului formulat de Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău și Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice împotriva Sentinței civile nr. 462 din 29 mai 2017, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 2.378/110/2016. Prin sentința civilă împotriva căreia s-a formulat apel, Tribunalul Bacău a dispus, între altele, obligarea Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău la plata către reclamanti a diferențelor salariale reprezentând sume compensatorii corespunzătoare titlului de doctor, începând cu data obținerii titlului (ulterior datei de 6 iulie 2013), aferent perioadei efectiv lucrate, și până la 1 aprilie 2016.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă arată că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016 este în contradicție cu cele reținute de Curtea Constituțională prin paragraful 26 din Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, pct. 3 din considerentele Deciziei nr. 587 din 5 iunie 2012, pct. II din Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012 și considerentele Deciziei nr. 885 din 25 octombrie 2012. Nerespectarea deciziilor Curții Constituționale constituie o încălcare a prevederilor art. 1 alin. (3), (4) și (5), ale art. 126 alin. (3), art. 142 alin. (1) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

5. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

6. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar de părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

7. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

8. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, ale art. 4 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

9. Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă critică interpretarea dată acestor texte de lege prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 13 decembrie 2016.

10. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate nu mai sunt în vigoare. Astfel, Legea-cadru nr. 330/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate prin art. 39 lit. w) și x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Legea nr. 285/2010 a fost abrogată prin art. 44 pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare. Legea nr. 63/2011 a fost abrogată prin art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și obiectul cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze dispozițiile de lege cu care a fost sesizată, care au următorul conținut:

— Art. 30 alin. (6) din Legea-cadru nr. 330/2009: *„Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.”;*

— Art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009: *„La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...] 7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 10 alin. (8), art. 11 alin. (4), art. 12—14, art. 15 alin. (1), art. 17, art. 22—29, art. 30—31, art. 311 alin. (2), art. 32—34 și art. 37—41.”;*

— Art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: *„(1) Începând cu luna ianuarie 2010, întregul personal din sectorul bugetar încadrat în autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) și (3) din Legea-cadru nr. 330/2009 va fi reîncadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la 31 decembrie 2009.”;*

— Art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: *„În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.”;*

— Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010: „În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșterea salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011: „Persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentului capitol, calculat ca sumă între lit. A, B, C, D, E ale art. 3.”

11. Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă susține că interpretarea dată acestor texte de lege prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii contravine următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la statul de drept, separația puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 126 alin. (3) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și art. 147 alin. (4) privind efectele general obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a decis că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009”. Pentru a decide astfel, în considerentele deciziei amintite, paragrafele 36—39, instanța supremă a reținut că „sporul salarial de 15% acordat pentru deținătorul titlului științific de doctor (sporul de doctorat) nu s-a mai regăsit, ca atare, în legile-cadru de salarizare nr. 330/2009 și nr. 284/2010. Prin urmare, acesta nu a mai fost acordat la încadrarea/reîncadrarea personalului, potrivit noilor legi de salarizare. Pentru cei care, la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, aveau în plată sporul de doctorat, soluția legislativă a fost aceea de a introduce cuantumul acestui spor, nu procentual, ci ca sumă

compensatorie acordată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Această sumă compensatorie a fost prevăzută pentru a respecta dispoziția legală potrivit căreia nivelul salariilor în plată nu poate scădea prin aplicarea noii legi”. Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că „sporul de doctorat a supraviețuit prin introducerea lui în salariul de bază, conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, acest tratament juridic fiind continuat de legile anuale de salarizare”. Prin urmare, a concluzionat că „legiitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă, ci a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor. Prin includerea acestei sume în salariul de bază, rezultă că un drept salarial secundar devine parte a salariului, ca drept fundamental, recunoscut și apărat de lege. Altfel spus, dreptul a supraviețuit, chiar dacă a cunoscut o evoluție în planul reglementării și a dobândit o nouă denumire: «sumă compensatorie», fiind inclus în salariul de bază”.

13. Prin aceeași decizie, paragraful 52, instanța supremă a reținut și că aceste sume compensatorii se acordă și celor care au obținut titlul de doctor după 12 decembrie 2009 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015. Temeiul acestei soluții l-au reprezentat considerentele referitoare la echitate și egalitate de tratament ce rezultă din dispozițiile art. 3 lit. c) și d) din Legea-cadru nr. 330/2009, precum și din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin paragrafele 44—47, a arătat că „existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală. Criteriul temporal sau acela al unor reglementări diferite nu poate justifica diferențe de salarizare între persoane care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă în ceea ce privește personalul care, începând cu anul 2011, îndeplinește condițiile necesare pentru a-i fi inclusă în salariu suma compensatorie de 15% din salariul de bază, comparativ cu personalul care, în anul anterior, era astfel salarizat. Pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională”.

14. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, Curtea constată că acestea privesc, în esență, existența unei contradicții între interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție dispozițiilor de lege analizate și interpretarea dată aceluiași prevederi de lege de Curtea Constituțională prin paragraful 26 din Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, pct. 3 din considerentele Deciziei nr. 587 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 3 august 2012, pct. II din Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 554 din 7 august 2012, și considerentele Deciziei nr. 885 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 12 ianuarie 2013.

15. Prin Decizia nr. 587 din 5 iunie 2012 și Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 și ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate în ceea ce privește dispozițiile art. 30 alin. (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010. În considerentele deciziilor mai sus amintite, Curtea Constituțională, analizând dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009, a reținut că sporul de doctorat a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010. Faptul că sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei *sume compensatorii cu caracter tranzitoriu* pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, *lege care nu mai reglementează sporul pentru doctorat*. Prin urmare, Curtea a reținut că este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională, astfel încât abrogarea art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 nu este discriminatorie și nu afectează dreptul constituțional la salariu. În Decizia nr. 885 din 25 octombrie 2012, precizată, invocată, de asemenea, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, Curtea Constituțională face trimitere la considerentele Deciziei nr. 594 din 5 iunie 2012, precizată.

16. Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă invocă și paragraful 26 din Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, în care Curtea Constituțională a reținut că „hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte *inter partes*, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. În procesul de aplicare a legii, scopul interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete, la care norma juridică respectivă se referă, și în a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme, interpretarea fiind necesară pentru a clarifica și a limpezi sensul exact al normei, și pentru a defini, cu toată precizia, voința legiuitorului. Or, Curtea constată că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat)”.

17. Examinând considerentele Deciziei nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, precum și deciziile Curții Constituționale invocate de autorul excepției, Curtea constată că cele două instanțe au dat o interpretare diferită textelor de lege criticate. Astfel, în timp ce

instanța supremă a apreciat că „legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă, ci a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor”, astfel că dreptul a supraviețuit, dobândind denumirea de „sumă compensatorie”, instanța de contencios constituțional a apreciat că „sporul în discuție a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010”. Mai mult, Înalta Curte de Casație și Justiție, invocând considerente ce țin de echitate și de aplicarea principiului egalității de tratament, a decis că sumele compensatorii se acordă și celor care au obținut titlul de doctor după 12 decembrie 2009 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015, în vreme ce Curtea Constituțională a apreciat că sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu doar pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009.

18. Referitor la divergențele de interpretare a unor texte de lege ce pot apărea pe cale jurisprudențială, instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 370 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 8 august 2017, paragraful 39, a statuat că, atât timp cât ambele interpretări sunt constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție are competența constituțională să opteze, cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, pentru cea mai corectă/potrivită soluție. Prin aceeași decizie, paragraful 40, Curtea Constituțională a reținut că „nu se poate susține că ori de câte ori există divergență jurisprudențială se pun probleme de constituționalitate — soluțiile jurisprudențiale diferite nu presupun *ab initio* că o interpretare este constituțională și alta neconstituțională, din contră, pot exista două sau mai multe interpretări, care nu depășesc cadrul constituțional, încadrându-se în exigențele acestuia”.

19. În cazul de față însă Curtea Constituțională constată că există o divergență între interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate și interpretarea pe care, anterior, instanța de contencios constituțional a dat-o aceluiași text de lege în jurisprudența sa. Or, atâta vreme cât cadrul legal a rămas nemodificat ulterior pronunțării deciziilor Curții Constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție avea obligația ca, în interpretarea pe care o dădea textelor de lege, să respecte deciziile instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, sunt general obligatorii de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

20. Mai mult, Curtea Constituțională apreciază că, prin soluția pronunțată în Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a adus atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, subrogându-se atât competențelor constituționale ale legiuitorului, cât și celor ale instanței de contencios constituțional. În acest sens, Curtea Constituțională reține că soluția instanței supreme potrivit căreia „au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009” se întemeiază pe două considerente principale. Primul considerent este acela că, după intrarea în vigoare a legilor-cadru nr. 330/2009 și nr. 284/2010, sporul de doctorat a fost transformat dintr-un drept salarial secundar într-o

componentă a salariului, ca drept fundamental recunoscut și apărât de lege. Această interpretare ignoră faptul că, după intrarea în vigoare a legilor mai sus menționate, sporul de doctorat nu a mai fost prevăzut în legislație, iar suma compensatorie acordată a reprezentat o măsură cu caracter tranzitoriu, ce urmărea să evite diminuarea veniturilor persoanelor care, anterior, obțineau venituri salariale mai mari decât cele care ar fi rezultat din aplicarea noilor legi-cadru în domeniul salarizării. Aprecierea că aceste sume compensatorii s-au constituit într-o nouă modalitate de a recompensa calificarea profesională prin obținerea titlului de doctor nu este susținută nici pentru motivul că acordarea sumelor compensatorii nu s-a limitat doar la drepturile acordate anterior cu titlu de spor de doctorat, ci a privit și alte drepturi salariale, așa cum rezultă din dispozițiile art. 30 alin. (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010. Prin urmare, Curtea constată că interpretarea instanței supreme se constituie, în fapt, într-o modificare a opțiunii legiuitorului, în sensul contrar adoptat de acesta, afirmând existența unui drept care nu mai are temei legal, contrar principiului constituțional al separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (1) și art. 115, care consacră rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, respectiv delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul are competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală.

21. Totodată, Curtea reține că a doua premisă avută în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii în pronunțarea Deciziei nr. 21 din 21 noiembrie 2016 se sprijină pe considerente privind echitatea și principiul egalității în drepturi a cetățenilor, enunțate atât la nivel legal, cât și la nivel constituțional și

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

internațional, instanța supremă apreciind că „pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați” (paragraful 47). Or, Curtea Constituțională apreciază că, prin interpretarea dată, instanța supremă nu doar că a procedat, din nou, la o modificare a opțiunii legiuitorului, dar s-a substituit și instanței de contencios constituțional, cu încălcarea prevederilor art. 142 alin. (1) din Constituție, care consacră rolul Curții Constituționale de garant suprem al Constituției, efectuând un veritabil control de constituționalitate ce a avut drept rezultat refuzul aplicării unor dispoziții legale ce ar fi fost, în opinia sa, contrare principiului egalității în drepturi.

22. În acest context, Curtea apreciază că sunt relevante și cele reținute prin Decizia nr. 1.325 din 4 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008, în care a reținut, în esență, că posibilitatea instanțelor judecătorești de a anula prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și de a le înlocui cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecării contravine principiului separației puterilor, consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și prevederilor art. 61 alin. (1), conform cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. Curtea a precizat că, „în virtutea textelor constituționale menționate, Parlamentul și, prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, Guvernul au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele judecătorești nu au o asemenea competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza justiția, potrivit art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective”.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83

din 18 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului, care constituie obiectul Dosarul Curții Constituționale nr. 2.405D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilier Linda-Zenovia Timofan, cu împuternicire depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care susține admiterea criticilor de neconstituționalitate formulate sub două aspecte: pe de o parte, criticile de neconstituționalitate extrinsecă întemeiate pe dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) și art. 147 din Constituție, motivate de faptul că legiuitorul delegat nu a motivat în cuprinsul actului normativ situația extraordinară, urgența și imposibilitatea amânării reglementării, termenul pentru intrarea în vigoare a unor dispoziții a fost amânat chiar în forma inițială a actului și, ulterior, printr-un nou act normativ, prin ordonanța de urgență criticată au fost afectate drepturi și libertăți fundamentale, protejate constituțional de art. 11, 20 și 26 din Legea fundamentală, legiuitorul delegat a ignorat jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 1.258 din 25 noiembrie 2008, nr. 440 din 8 iulie 2014, nr. 461 din 28 iunie 2016 și nr. 498 din 17 iulie 2018, și, pe de altă parte, criticile de neconstituționalitate intrinsecă întemeiate pe dispozițiile art. 11, art. 20, art. 26, art. 53 și ale art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, precum și pe art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că reținerea, stocarea și prelucrarea datelor cu caracter personal reprezintă ingerințe în dreptul fundamental la viață intimă, familială și privată, a căror proporționalitate cu scopul urmărit de legiuitor nu este asigurată astfel încât să garanteze confidențialitatea datelor cu caracter personal ale utilizatorilor serviciilor de

telefonie destinate publicului la puncte mobile pentru care plata se face în avans. Având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 nu reglementează cadrul adecvat protecției drepturilor fundamentale, reprezentantul Avocatului Poporului susține admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că Guvernul a motivat în preambulul ordonanței de urgență atât situația extraordinară, cât și urgența reglementării, fiind astfel respectate dispozițiile art. 115 din Constituție. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă susține că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019, legiuitorul a pus în acord actul normativ cu Decizia Curții Constituționale nr. 461 din 16 septembrie 2014, transpunând toate garanțiile dreptului la viață intimă, familială și privată și justificând, astfel, proporționalitatea ingerinței statului în ceea ce privește acest drept fundamental. Actul normativ respectă și prevederile art. 148 din Constituție, în acest sens fiind invocată Hotărârea din 5 septembrie 2019, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-417/18.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Cu Adresa nr. 15.671 din 12 septembrie 2019, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice**. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.966 din 12 septembrie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.405D/2019.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, Avocatul Poporului formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă.

7. Analizând preambulul ordonanței de urgență, autorul excepției reține că legiuitorul delegat nu justifică existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și nici urgența modificărilor și completărilor legislative, împrejurare ce contravine dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Motivarea trebuie să fie efectivă, adică să demonstreze necesitatea obiectivă a adoptării reglementării în regim de urgență, nu doar să enunțe această necesitate. Motivarea nu înseamnă doar justificarea pe fond a măsurilor

propuse, ci mai ales justificarea caracterului urgent al acestora, adică nu trebuie să se refere doar la necesitatea adoptării lor, ci la necesitatea adoptării lor prin ordonanță de urgență, or, în speță, aceste cerințe nu sunt îndeplinite. Argumentele privind necesitatea asigurării accesului cetățenilor la serviciul de urgență 112 în cele mai bune condiții la nivel european, la standarde ridicate de calitate, și cele privind necesitatea creșterii eficienței gestionării apelurilor de urgență prin reducerea incidenței apelurilor abuzive efectuate de către apelanți care nu pot fi identificați deoarece utilizează servicii de comunicații electronice furnizate la puncte mobile pentru care plata se face în avans nu sunt de natură să justifice situația extraordinară și nici urgența actului normativ, motivarea astfel formulată necorespunzând cerințelor art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, astfel cum au fost dezvoltate în jurisprudența instanței de contencios constituțional. Cât privește argumentul legat de necesitatea stringentă privind localizarea celor care apelează la 112, aceasta era posibilă și prin reglementarea anterioară.

8. Finalitatea urmărită de legiuitorul delegat, și anume reducerea apelurilor abuzive prin identificarea și sancționarea apelanților abuzivi, prin intermediul colectării datelor de identificare ale utilizatorilor de cartele preplătite, nu constituie o situație extraordinară și nu este de natură a justifica urgența reglementării.

9. În ceea ce privește condiția ca reglementarea situației în cauză să nu poate fi amânată, referitor la completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, justificarea potrivit căreia „neadoptarea actului are ca efect menținerea imposibilității de identificare a utilizatorilor finali de servicii de telefonie care beneficiază de aceste servicii prin intermediul cartelelor preplătite, precum și imposibilitatea integrării unor tehnologii moderne avansate de localizare a apelantului la numărul unic de urgență 112”, chiar în cazul în care o astfel de reglementare ar fi oportună, utilă sau necesară, nu înseamnă că ea trebuie aprobată de către legiuitorul delegat, pentru că, în atare situație, se ajunge la încălcarea principiului fundamental al separației puterilor în stat, cu atât mai mult cu cât aceeași reglementare a fost adoptată de legiuitorul primar, prin lege, însă, fiind supusă controlului a priori de constituționalitate, a fost constatată ca fiind neconstituțională.

10. Mai mult, urgența reglementării nu se justifică nici prin prevederile conținute, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 nu cuprinde nicio măsură de aplicare imediată de natură să rezolve o situație extraordinară. Dimpotrivă, aplicarea efectivă a soluției legislative privind colectarea datelor de identificare ale utilizatorului final al cartelei SIM preplătite se realizează începând cu data de 1 ianuarie 2020.

11. Avocatul Poporului susține și încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție, prin afectarea dreptului la viață intimă, familială și privată, prevăzut de art. 26 din Legea fundamentală și art. 11 și art. 20 prin raportare la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât soluția legislativă a colectării și stocării datelor personale pe o perioadă indefinită de timp, justificată de necesitatea sancționării apelanților abuzivi apare ca fiind lipsită de proporționalitate în raport cu gravitatea restrângerii exercițiului dreptului la viață intimă, familială și privată.

12. În continuare, Avocatul Poporului arată că actul normativ criticat încalcă și art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere că prin Decizia Curții Constituționale nr. 461 din 16 septembrie 2014 a fost admisă obiecția de neconstituționalitate privind Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 111/2011, în ansamblul ei. Comparând textele din actul normativ constatat neconstituțional și cele din art. II al ordonanței de urgență criticate, rezultă că unele conțin aceleași soluții legislative. Astfel, art. II pct. 1 din actul normativ criticat, referitor la completarea art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 cu pct. 55 privind definiția sintagmei „date de identificare a utilizatorului final al cartelei SIM”, este similar cu pct. 55 al art. 4 alin. (1) din legea constatată neconstituțională privind definiția sintagmei „date necesare pentru identificarea unui abonat sau utilizator”, iar pct. 57 și 58 privind „actul de identitate” și „actul de identificare” conțin aceleași soluții juridice cu pct. 57 al art. 4 alin. (1) din legea constatată neconstituțională, respectiv „document de identitate — cartea de identitate, cartea electronică de identitate, pașaportul sau permisul de conducere”. De asemenea, art. II pct. 3 din actul normativ criticat conține soluții legislative similare ca art. I pct. 3 și 4 și art. II din legea constatată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 461 din 16 septembrie 2014, în ceea ce privește condiționarea furnizării serviciilor de telefonie pentru cartelele preplătite de colectarea datelor de identificare, printr-un formular tipizat, instituirea unui termen în care utilizatorii de cartele preplătite deja în folosință să furnizeze datele de identificare, termen după împlinirea căruia este interzisă furnizarea serviciului de telefonie mobilă pentru cei care nu au completat formularul tipizat, sau obligația utilizatorului în cazul pierderii sau furtului cartelei preplătite de a anunța furnizorul, care va înceta de îndată furnizarea serviciului.

13. Prin urmare, reluarea unor dispoziții deja constatate neconstituționale printr-un alt act normativ, cu ușoare modificări de formă, dar aceleași soluții legale, este, la rândul ei, neconstituțională. În plus, Avocatul Poporului consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 contravine exigențelor dezvoltate de Curtea Constituțională printr-o bogată jurisprudență în materia prelucrării datelor cu caracter personal, cum ar fi deciziile nr. 1.258 din 8 octombrie 2009, nr. 440 din 8 iulie 2014, nr. 461 din 16 septembrie 2014 și nr. 498 din 17 iulie 2018.

14. Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat încalcă și prevederile art. 26 și art. 53 din Constituție, precum și art. 11, art. 20 din Legea fundamentală, cu trimitere la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Având în vedere domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019, trebuie avute în vedere exigențele stabilite de instanța de contencios constituțional cu privire la protecția specifică datelor personale, respectiv stabilirea unor garanții puternice, care să ateste nivelul înalt de protecție a datelor cu caracter personal. Măsurile legislative de natură să afecteze exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale trebuie să îndeplinească un scop legitim, constând în protejarea siguranței naționale, a siguranței publice, apărarea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, precum și protejarea drepturilor și intereselor altor persoane, să fie necesare într-o societate democratică, să fie proporționale cu situația care le-a determinat, să fie aplicate în mod nediscriminatoriu și să nu aducă atingere existenței dreptului sau a libertății. Urmărind aceste repere, Avocatul Poporului apreciază că soluția legislativă privind colectarea și stocarea pe termen nedefinit a datelor de identificare nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit din perspectiva relației existente între interesul general invocat (identificarea utilizatorilor abuzivi ai sistemului de urgență 112) și cel individual (exercitarea dreptului la viață intimă, familială și privată în condiții de siguranță). Curtea Constituțională a considerat că lipsa unei reglementări legale precise, care să determine cu

exactitate sfera acelor date necesare identificării persoanelor fizice sau juridice utilizatoare, deschide posibilitatea unor abuzuri în activitatea de reținere, prelucrare și utilizare a datelor stocate de furnizorii serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații. Limitarea exercițiului dreptului la viață intimă trebuie să aibă loc într-o manieră clară, previzibilă și lipsită de echivoc, astfel încât să fie îndepărtată, pe cât posibil, eventualitatea arbitrarului sau a abuzului autorităților în acest domeniu. Or, apreciază autorul sesizării, obligația legală care impune reținerea în mod continuu a datelor cu caracter personal transformă excepția de la principiul protejării efective a dreptului la viață intimă și liberă exprimare în regulă absolută. Dreptul apare ca fiind reglementat într-o manieră negativă, latura sa pozitivă pierzând caracterul predominant. Reglementarea unei obligații pozitive care privește limitarea în mod neconținut a exercițiului dreptului la viață intimă și la secretul corespondenței face să dispară însăși esența dreptului, prin îndepărtarea garanțiilor privind exercitarea acestuia. Persoanele fizice și juridice, utilizatori în masă ai serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, sunt supuse în permanență acestei ingerințe în exercițiul drepturilor lor intime la corespondență și liberă exprimare, fără a exista posibilitatea unor manifestări libere, necenzurate, decât sub forma comunicării directe, fiind excluse mijloacele de comunicare principale folosite în prezent.

15. Totodată, autorul sesizării arată că, în situații similare referitoare la posibilitatea limitării în mod neconținut a exercițiului dreptului la viață intimă, Curtea Constituțională a examinat și respectarea principiului proporționalității, o altă cerință imperativă necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, prevăzută expres de art. 53 alin. (2) din Constituție. Acest principiu impune ca măsura de restrângere să fie în acord cu situația care a determinat aplicarea ei și, totodată, să înceteze odată cu dispariția cauzei determinante. Așadar, sub acest aspect, se analizează dacă textul de lege criticat respectă pe deplin exigențele principiului proporționalității, atât în privința întinderii măsurii de limitare a dreptului, cât și sub aspectul încetării ei imediat ce au dispărut cauzele determinante. Astfel, nu utilizarea justificată, în condițiile reglementate de lege, este cea care, în sine, prejudiciază într-un mod neacceptabil exercitarea dreptului la viață intimă sau libertatea de exprimare, ci obligația legală cu caracter continuu, general aplicabilă, de stocare a datelor. Or, se observă că art. II pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 [cu referire la art. 511 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011] permite prelucrarea datelor pe un termen nedefinit, care curge între data achiziționării cartelei preplătite și data incertă a „încetării furnizării serviciului de telefonie destinate publicului la puncte mobile”, dată de la care mai curge un termen de 3 luni în interiorul căruia este permisă prelucrarea datelor. Reținerea acestor date în mod continuu, în privința oricărui utilizator de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, reglementată ca obligație a furnizorilor de la care nu se pot abate fără a fi supuși sancțiunilor prevăzute de actul normativ, reprezintă o operațiune suficientă pentru a genera în conștiința persoanelor bănuiala legitimă cu privire la nerespectarea intimității lor și săvârșirea unor abuzuri.

16. Avocatul Poporului consideră că limitarea exercițiului unor drepturi personale în considerarea unor drepturi colective și interese publice, ce vizează siguranța națională, ordinea publică sau prevenția penală, a constituit în permanență o operațiune sensibilă sub aspectul reglementării, astfel încât să

fie menținut un just echilibru între interesele și drepturile individuale, pe de o parte, și cele ale societății, pe de altă parte, însă prevederile legale criticate, cu toate că sunt de natură a realiza obiectivul urmărit, reprezintă o ingerință în drepturile garantate de art. 26 din Legea fundamentală și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care nu respectă principiul proporționalității între măsurile luate și interesul public ocrotit.

17. În altă ordine de idei, ca urmare a aderării la Uniunea Europeană, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, prevederile reglementărilor europene cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne. În speță, autorul sesizării susține că actul normativ criticat cade sub incidența Regulamentului nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE și a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice.

18. Cu privire la primul document european invocat, având în vedere că scopul colectării datelor de identificare ale tuturor utilizatorilor de cartele preplătite este acela de sancționare a eventualilor apelanți abuzivi ai serviciilor de urgență, Avocatul Poporului consideră că soluția legislativă nu este adecvată, relevantă și excedează măsurilor necesare pentru reducerea apelurilor abuzive. În ceea ce privește prelucrarea ulterioară a datelor astfel încât acestea să nu fie folosite într-un mod incompatibil cu scopurile determinate, arată că actul normativ criticat nu cuprinde nicio dispoziție cu privire la destinatarul acestora (administratorul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență). Obligația de prelucrare a datelor cu caracter personal și de implementare a măsurilor tehnice și organizatorice pentru asigurarea securității prelucrării cu respectarea reglementărilor legale aplicabile în domeniul protecției datelor cu caracter personal este reglementată exclusiv în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații electronice [art. II pct. 2 din actul normativ criticat cu referire la art. 50 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011].

19. Conform dispozițiilor art. 5 din Directiva 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice, statele membre au obligația de a asigura, prin legislația internă, confidențialitatea comunicațiilor și a datelor de transfer aferente transmise prin intermediul unei rețele de comunicații publice sau al unor servicii publice de comunicații electronice. Statele membre se asigură că stocarea de informații sau dobândirea accesului la informațiile deja stocate în echipamentul terminal al unui abonat sau utilizator este permisă doar cu condiția ca abonatul sau utilizatorul în cauză să își fi dat acordul, după ce a primit informații clare și complete, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, *inter alia*, cu privire la scopurile prelucrării. Excepțiile referitoare la prezența acordului utilizatorului sunt prevăzute la art. 15 alin. (3) din Directiva 2002/58/CE, în cazul în care restrângerea constituie „o măsură necesară, corespunzătoare și proporțională în cadrul unei societăți democratice pentru a proteja securitatea națională (de exemplu, siguranța statului), apărarea, siguranța publică sau pentru prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a unor fapte penale sau a folosirii neautorizate a sistemelor de comunicații electronice, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) al Directivei 95/46/CE”. Aceleași standarde sunt impuse cu privire la datele de localizare, prin art. 9 și 10 din Directiva 2002/58/CE.

20. Or, autorul sesizării susține că, așa cum reiese din analiza dispozițiilor actului normativ criticat, obligația de înregistrare a utilizatorilor cartelelor preplătite, precum și transmiterea mesajelor tehnice privind localizarea se realizează fără acordul acestora, fiind de natură a restrânge dreptul utilizatorilor la viață intimă și privată. În speță, dispozițiile legale criticate ar putea justifica necesitatea măsurilor luate, dar nu justifică proporționalitatea restrângerii și nici interesele protejate — nefiind puse în discuție aspecte privind securitatea națională, apărarea, siguranța publică, prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a unor fapte penale sau a folosirii neautorizate a sistemelor de comunicații electronice. Nici măsura restrângerii apelurilor abuzive nu se încadrează în situațiile expres și limitativ prevăzute de directivă și de Constituție, în care se pot restrânge drepturile.

21. În fine, Avocatul Poporului susține că acordul cerut prin completarea formularului tipizat este unul pur formal, în lipsa acestuia persoana respectivă neavând acces la cartelă SIM, iar fără cartelă SIM înregistrată în România nicio persoană nu are acces la serviciile de urgență, deși tehnologia permite accesul la serviciul 112. Această împrejurare contravine jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, care, prin Hotărârea din 5 septembrie 2019, pronunțată în cauza C-417/18 („Trimitere preliminară — Directiva 2002/22/CE — Serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații — articolul 26 alineatul (5) — Numărul european unic pentru apelurile de urgență — Punere la dispoziție a informațiilor referitoare la localizarea apelantului”), a statuat că din însuși modul de redactare a art. 26 alin. (5) din Directiva 2002/22 rezultă că toate apelurile către numărul european unic pentru apelurile de urgență „sunt vizate de obligația de punere la dispoziție a informațiilor referitoare la localizarea apelantului”. Această dispoziție „impune statelor membre, sub condiția posibilităților tehnice, o obligație de rezultat care nu se limitează la crearea unui cadru normativ adecvat, ci impune ca informațiile privind localizarea tuturor apelanților la 112 să fie transmise efectiv serviciilor de urgență”. Prin urmare, „nu poate fi admis ca apelurile la 112 efectuate de pe un telefon mobil neechipat cu o cartelă SIM să fie excluse din domeniul de aplicare al acestei dispoziții.” (paragrafele 21—23).

22. Ca atare, autorul sesizării apreciază că actul normativ criticat este în contradicție cu dreptul și jurisprudența europeană în materia comunicațiilor electronice și nu asigură un cadru adecvat și suficient de protecție a datelor cu caracter personal de la dispoziția administratorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, conform legislației europene în materie, măsura colectării însăși fiind neadecvată în sensul depășirii scopului propus, acela de sancționare a apelanților abuzivi ai serviciului de urgență.

23. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

25. La dosarul cauzei a fost depus un înscris sub titulatura de *amicus curiae* din partea Asociației pentru Apărarea Drepturilor Omului din România — Comitetul Helsinki — APADOR-CH și a Asociației pentru Tehnologie și Internet — ApTI, prin care se prezintă argumente în susținerea temeiniciei excepției de neconstituționalitate ridicate de Avocatul Poporului.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 3 septembrie 2019.

28. Ulterior sesizării, prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2019 pentru modificarea art. 51¹ alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice și modificarea unor acte normative, dispozițiile legale introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 au fost modificate sub aspectul unor termene, data de 1 ianuarie 2020 a fost înlocuită cu 31 martie 2020, iar data de 31 decembrie 2019 a fost înlocuită cu 30 martie 2020, astfel: „(1) *Furnizarea serviciilor de telefonie destinate publicului la puncte mobile, pentru care plata se face în avans, se realizează, începând cu data de 31 martie 2020, numai după ce furnizorul acestor servicii a colectat, prin intermediul unui formular în format fizic sau electronic, inclusiv prin mijloace electronice de comunicare la distanță, datele de identificare ale utilizatorului final al cartelei SIM, prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 55.[...]*”

(4) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul utilizatorilor finali de cartele SIM care, la data de 30 martie 2020, beneficiază de servicii de telefonie destinate publicului la puncte mobile, pentru care plata se face în avans, furnizorul acestor servicii colectează, în condițiile prevăzute la alin. (1), datele de identificare ale acestora prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 55, până cel târziu la data de 31 august 2020.*”

29. Cu alte cuvinte, legiuitorul a instituit un nou termen începând cu care furnizarea serviciilor de telefonie pentru care plata se face în avans se realizează numai după ce furnizorul acestor servicii a colectat datele de identificare ale utilizatorului final al cartelei SIM, respectiv data de 31 martie 2020. Având în vedere că toate criticile de neconstituționalitate subzistă acestei modificări, Curtea urmează să se pronunțe asupra actului normativ criticat în baza actului de sesizare formulat de Avocatul Poporului.

30. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11, art. 20, art. 26, art. 53, art. 115 alin. (4) și (6), art. 147 alin. (4) și ale art. 148 alin. (2) și (4), precum și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 115 din Constituție, „*Guvernul are o competență normativă derivată fie dintr-o lege de abilitare, fie din însăși Constituție, cu un caracter special și limitat, specific unei competențe de atribuire. Exercițarea acestei competențe se include tot în sfera puterii executive și constă în posibilitatea de a emite două categorii de acte normative: ordonanțe simple*”

și ordonanțe de urgență” (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011).

32. Regimul particular al ordonanței de urgență este prevăzut în art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție și se referă la cazurile în care poate fi emisă: situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, Guvernul având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acesteia; intrarea în vigoare: numai după depunerea spre dezbateră în procedură de urgență la prima Cameră sesizată și convocarea obligatorie a Parlamentului, dacă nu se află în sesiune; domeniul de reglementare: acesta poate fi și de natura legilor organice, caz în care legea de aprobare se adoptă cu majoritatea prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție; ordonanța de urgență nu poate fi însă adoptată în domeniul legilor constituționale, nu poate afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu poate viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică.

33. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 115 alin. (4) din Constituție (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). De asemenea, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (a se vedea și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Așa fiind, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, precitată, Curtea a reținut că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi [...]”.

34. Întrucât prevederile constituționale stabilesc cadrul și limitele exercitării delegării legislative, condiționând legitimitatea și deci constituționalitatea ordonanțelor Guvernului de îndeplinirea unor cerințe exprese, calificate în jurisprudența Curții Constituționale drept criterii de constituționalitate, cu

privire la îndeplinirea sau nu a exigențelor constituționale se poate pronunța doar instanța constituțională.

35. Din analiza jurisprudenței menționate rezultă că numai existența unor elemente cu caracter obiectiv, care nu au putut fi prevăzute, poate determina apariția unei situații a cărei reglementare se impune cu celeritate. Constatarea acestor elemente se realizează de Guvern, care este obligat să motiveze intervenția sa în preambulul actului normativ adoptat. Prin urmare, oportunitatea legiferării se limitează, deci, la decizia de a adopta actul normativ sau nu, de a avea o conduită activă sau pasivă, în condițiile în care sunt demonstrate elementele cu caracter obiectiv, cuantificabil, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Cu alte cuvinte, decizia legiferării aparține în exclusivitate legiuitorului delegat, care, dacă hotărăște reglementarea unei anumite situații juridice, are obligația de a se conforma exigențelor constituționale (a se vedea și Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017).

36. Pornind de la aceste premise jurisprudențiale, Curtea urmează să analizeze în ce măsură, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019, Guvernul s-a conformat exigențelor constituționale privind demonstrarea existenței unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, precum și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței.

37. Analizând titlul și conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019, Curtea reține că, prin adoptarea acestui act normativ, Guvernul a modificat și a completat două acte normative care vizează, pe de o parte, organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008) și, pe de altă parte, regimul comunicațiilor electronice (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012). Așa fiind, în preambulul ordonanței de urgență, Guvernul avea obligația să identifice situațiile extraordinare a căror reglementare nu putea fi amânată și să motiveze urgența legiferării cu privire la materiile modificate.

38. Astfel, în preambulul actului normativ, Guvernul motivează elementele de mai sus, pe de o parte, prin „*beneficiul public generat de implementarea unor mijloace suplimentare de localizare ale apelantului la numărul unic de urgență 112, prin utilizarea oportunităților pe care le conferă echipamentele moderne din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informațiilor*”, care „*contribuie semnificativ atât la reducerea timpului de procesare a apelului de urgență, cât și la posibilitatea operatorului centrelor unice pentru apeluri de urgență de a corela/completa/compara informațiile de localizare și de identificare ale apelantului*” și, pe de altă parte, prin „*necesitatea creșterii eficienței gestionării apelurilor de urgență prin reducerea incidenței apelurilor abuzive efectuate de către apelanți care nu pot fi identificați deoarece utilizează servicii de comunicații electronice furnizate la puncte mobile pentru care plata se face în avans*”. Guvernul susține că neadoptarea de măsuri imediate „*ar avea consecințe directe asupra gestionării situațiilor de urgență și, implicit, asupra asigurării asistenței imediate în situații în care sunt periclitată viața, integritatea ori sănătatea cetățeanului, ordinea publică, proprietatea publică sau privată ori mediul*”. Prin urmare, „*luând în considerare faptul că aceste elemente vizează interesul public, constituind situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată*”, Guvernul a adoptat ordonanța de urgență care face obiectul prezentului control.

39. Referitor la aspectele prezentate, Curtea apreciază că fiind relevante cele reținute de Consiliul Legislativ în Avizul nr. 760 din 30 august 2019 referitor la actul normativ supus controlului. Astfel, la pct. 3 din aviz, Consiliul Legislativ semnaleză că „în raport cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție și ale art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, și ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale în materie, în preambul trebuie prezentate elementele de fapt și de drept ale situației extraordinare, care nu poate fi amânată, ce impune recurgerea la această cale de reglementare, nefiind suficientă doar menționarea necesității adoptării unui astfel de act normativ”. Invocând Decizia Curții Constituționale nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, reiterează cele statuate de instanța constituțională, conform cărora în situația în care din preambulul ordonanței de urgență „nu reies cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, elemente de fapt ale situației extraordinare” sunt încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție.

40. Examinând criticile formulate, Curtea constată că, în justificarea situației extraordinare a cărei reglementare se impune prin adoptarea unei ordonanțe de urgență în domeniul funcționării Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, în preambulul actului normativ criticat, Guvernul se axează pe „*existența metodei de localizare «cell-ID» utilizată în prezent*”, apreciată ca „*insuficient de precisă în anumite situații*”. Cu alte cuvinte, se pune problema necesității emiterii unei ordonanțe de urgență care să creeze posibilitatea dispeceratelor de urgență „*de a beneficia de poziționări cât mai aproape de realitate ale celor care solicită ajutorul prin intermediul apelurilor de urgență la 112*”. Or, un astfel de motiv, indiferent cum este exprimat, nu poate constitui o situație extraordinară care să necesite adoptarea unei ordonanțe de urgență. Utilizarea tehnologiei informațiilor în sistemul național pentru apeluri de urgență, cu consecința evaluării randamentului pe care aceasta îl conferă în stabilirea datelor necesare identificării apelantului sau a poziționării lui, precum și identificarea unor soluții de eficientizare a acestui randament nu pot fi calificate drept reglementare a cărei adoptare se impune în regim de urgență, întrucât ele nu se fundamentează pe existența unei situații extraordinare.

41. De asemenea, faptul că „*serviciul de urgență 112 trebuie asigurat în cele mai bune condiții la nivel european, la standarde ridicate de calitate*” poate reprezenta un obiectiv general de legiferare rezultat ca urmare a evaluării modului în care sunt implementate și utilizate echipamentele din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informațiilor de către actorii implicați în gestionarea sistemului național pentru apeluri de urgență. Aceste informații/evaluări pot constitui temeiul promovării de către Guvern a unui proiect de lege privind modificarea actualului cadru normativ în domeniu care să vizeze implementarea unor mijloace suplimentare de localizare a apelantului la numărul unic de urgență 112, însă nicidecum o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

42. Mai mult, Curtea reține că, în cuprinsul preambulului, Guvernul enumeră o serie de argumente care demonstrează doar necesitatea reglementării, respectiv faptul că „*afișarea datelor preînregistrate ale abonaților contribuie semnificativ atât la reducerea timpului de procesare a apelului de urgență, cât și la posibilitatea operatorului centrelor unice pentru apeluri de urgență de a corela/completa/compara informațiile de localizare și de identificare ale apelantului*”, „*agențiile specializate de intervenție trebuie să aibă la bază date de localizare și de identificare cât mai precise ale persoanei care se află într-o*

situație de urgență” sau „*creșterea eficienței gestionării apelurilor de urgență prin reducerea incidenței apelurilor abuzive efectuate de către apelanți care nu pot fi identificați*”, deoarece utilizează cartele plătite în avans.

43. De asemenea, Curtea remarcă faptul că legiuitorul delegat nu specifică interesul public ce este lezat ca urmare a neadoptării ordonanței de urgență, expresii de genul „*accesul cetățenilor la serviciul de urgență 112 trebuie asigurat în cele mai bune condiții la nivel european*” sau „*necesitatea creșterii eficienței gestionării apelurilor de urgență prin reducerea incidenței apelurilor abuzive efectuate de către apelanți*” nu pot decât să ducă la concluzia că aceste măsuri ar fi necesare și oportune, și nu că, în lipsa acestora, ar fi iminentă afectarea gravă a interesului public. Curtea apreciază că, deși domeniul sistemului național unic pentru apeluri de urgență și domeniul regimului comunicațiilor electronice vizează interesul public, elementele invocate drept situații extraordinare, care să fie remediate în regim de urgență, nu reprezintă stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care ar pune în pericol un interes public, și prin urmare nu întrunesc exigențele prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Or, în condițiile în care jurisprudența Curții Constituționale a statuat, cu privire la conceptul de situație extraordinară și conceptul de urgență, că acestea nu se suprapun cu motivarea utilității reglementării, a oportunității adoptării actului normativ sau cu scopul/rațiunea legiferării, este evident că situația extraordinară nu poate fi determinată de „*implementarea unor mijloace suplimentare de localizare a apelantului la numărul unic de urgență 112*”, iar urgența măsurii nu poate fi justificată de „*imposibilitatea de identificare a utilizatorilor finali de servicii de telefonie care beneficiază de aceste servicii prin intermediul cartelelor preplătite, precum și de imposibilitatea integrării unor tehnologii moderne avansate de localizare a apelantului la numărul unic de urgență 112*”. Așadar, situația avută în vedere de Guvern nu poate fi calificată ca fiind una extraordinară și, în consecință, nu se poate susține nici existența unei urgențe în adoptarea reglementării criticate. Din contră, motivele care au stat la baza adoptării ordonanței de urgență sunt unele de oportunitate, care, în mod evident, nu pot fi invocate pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență.

44. Urgența reglementării în ceea ce privește achiziționarea serviciilor de telefonie destinate publicului la puncte mobile pentru care plata se face în avans numai după ce furnizorul acestor servicii a colectat datele de identificare ale utilizatorului final al cartelei SIM este contrazisă prin însuși conținutul actului normativ care nu cuprinde măsuri de aplicare imediată cu privire la acest aspect. Astfel, deși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în data de 3 septembrie 2019, potrivit art. II pct. 3 din acest act normativ, aplicarea efectivă a soluției legislative privind colectarea datelor de identificare ale utilizatorilor finali ai cartelei SIM preplătite a fost amânată, urmând a se realiza abia începând cu data de 1 ianuarie 2020. Mai mult, prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2019 pentru modificarea art. 511 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice și modificarea unor acte normative, aplicarea acestor dispoziții a fost amânată din nou pentru data de 31 martie 2020.

45. Tot în ceea ce privește urgența reglementării, Curtea reține că referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, respectiv în serviciile de telefonie destinate publicului la puncte mobile, pentru care plata se face în avans, Curtea s-a pronunțat prin *Decizia nr. 461 din 16 septembrie 2014*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, prilej cu care a

constatat neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 prin care se introduceau o serie de reglementări în domeniul respectiv. Stabilind că legea trebuie să cuprindă „norme clare și precise cu privire la conținutul și aplicarea măsurii reținerii și utilizării, așa încât persoanele ale căror date au fost păstrate să beneficieze de garanții suficiente care să asigure o protecție eficientă împotriva abuzurilor și a oricărui acces sau utilizări ilicite”, Curtea a constatat că mecanismul reținerii datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului parcurge două etape: prima este aceea a reținerii și stocării datelor, iar cea de-a doua, aceea a accesului la aceste date și a folosirii lor. Reținerea și stocarea datelor revin, ca obligație, furnizorilor de rețele publice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului. În această etapă, fiind vorba exclusiv de reținerea și stocarea unei mase de informații, identificarea ori localizarea celor care sunt subiecții unei comunicații electronice nu se realizează în concret, aceasta urmând a avea loc abia în a doua etapă, după ce sunt permise accesul la date și utilizarea acestora. Astfel, având în vedere că achiziționarea serviciilor de comunicații electronice pentru care plata se face în avans era condiționată de completarea de către utilizator a unui formular tipizat, pe format hârtie sau în format electronic securizat, pus la dispoziție de către furnizor, cu datele personale de identificare, Curtea a stabilit că „norma nu determină cu exactitate sfera persoanelor care pun la dispoziție formularul tipizat și care, astfel, colectează aceste date, respectiv dacă aceasta se referă doar la furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și la persoanele împuternicite de aceștia ca intermediari (dealeri) sau cuprinde și alți distribuitori prin intermediul cărora se vând servicii de comunicații electronice pentru care plata se face în avans (așa cum se petrece, în prezent, pe piața serviciilor de telefonie și internet preplătite), împrejurare care creează premisele săvârșirii unor abuzuri în activitatea de reținere, prelucrare și utilizare a datelor stocate”. Apoi, Curtea a observat că „nu apare cu certitudine dacă obligației ce revine utilizatorului privind completarea formularului tipizat (care reprezintă, cel puțin în aparență, un act juridic unilateral) îi corespunde sau nu o obligație corelativă din partea persoanei care colectează datele cu caracter personal de a garanta confidențialitatea, securitatea și utilizarea acestor date potrivit scopului stabilit de lege, atâta vreme cât depositoryi formularelor tipizate doar receptează aceste documente, fără a avea angajată din punct de vedere juridic vreo răspundere în acest sens”. Or, în

49. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Avocatul Poporului și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului, prim-ministrului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

condițiile în care măsurile adoptate prin legea supusă controlului de constituționalitate nu aveau un caracter precis și previzibil, ingerința statului în exercitarea drepturilor fundamentale protejate constituțional referitoare la viață intimă, familială și privată, la secretul corespondenței, precum și libertatea de exprimare, deși prevăzută de lege, nu a fost formulată clar, riguros și exhaustiv pentru a oferi încredere cetățenilor, caracterul strict necesar într-o societate democratică nu a fost pe deplin justificat, iar proporționalitatea măsurii nu a fost asigurată prin reglementarea unor garanții corespunzătoare, Curtea a constatat că dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 26, art. 28, art. 30 și art. 53 din Constituție.

46. Având în vedere că Decizia nr. 461 din 16 septembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, Curtea constată că, prin actul normativ supus prezentului control, deci abia după 5 ani de la pronunțarea deciziei instanței constituționale, legiuitorul delegat, invocând o stare de urgență, a reluat modificările adoptate încă din anul 2014. Or, aceste circumstanțe de fapt și de drept fac dovada inexistenței situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și demonstrează tocmai lipsa urgenței în adoptarea actului normativ criticat.

47. În concluzie, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

48. Față de temeinicia motivelor de neconstituționalitate extrinsecă, reținută prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, care afectează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2019, în ansamblul său, Curtea constată că nu mai este cazul să examineze celelalte critici de neconstituționalitate care implică analiza conținutului normativ al legii (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009, Decizia nr. 355 din 23 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 26 iulie 2018, sau Decizia nr. 76 din 30 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 20 martie 2019).

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu

Având în vedere dispozițiile art. 12 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 21 și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, instituție publică finanțată din venituri proprii, aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului pentru mediu pentru anul 2020 este prevăzut în anexa nr. 1a, iar bugetul de venituri și cheltuieli al Administrației Fondului pentru Mediu pentru anul 2020 este prevăzut în anexa nr. 1b.

(3) Se aprobă Lista sumelor alocate proiectelor și programelor pentru protecția mediului și categoriilor de proiecte prioritare finanțate din Fondul pentru mediu pentru anul 2020, prevăzută în anexa nr. 2.

(4) Se aprobă Lista sumelor alocate proiectelor și programelor pentru protecția mediului finanțate din Fondul pentru mediu în anul 2020, prevăzută în anexa nr. 2a, și Lista proiectelor și programelor finanțate în anul 2020 din veniturile Fondului pentru mediu rezultate din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzută în anexa nr. 2b.

(5) Se aprobă Lista sumelor alocate pentru Proiectele cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014-2020-POR2019/3/3.1/A/„SISTEME FOTOVOLTAICE”/1/7 REGIUNI, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 2. — Pe parcursul execuției bugetare, în cazul în care necesitățile o impun, se autorizează conducătorul autorității publice centrale pentru protecția mediului să aprobe prin ordin efectuarea de virări de credite de angajament și credite bugetare între programele și proiectele prevăzute în anexa nr. 2a „Lista sumelor alocate proiectelor și programelor pentru protecția mediului finanțate din Fondul pentru mediu în anul 2020”, precum și virări de credite de angajament și credite bugetare între programele și proiectele prevăzute în anexa nr. 2b „Lista sumelor alocate categoriilor de proiecte prioritare finanțate din Fondul pentru mediu în anul 2020”, cu încadrarea în totalul sumelor aprobate.

Art. 3. — (1) Din suma de 68.957,51 mii lei, ce reprezintă valoarea neutilizată în anul 2019 din valoarea totală alocată din Fondul de rezervă al bugetului de stat conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 335/2019 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat, Hotărârii Guvernului nr. 415/2019 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat, Hotărârii Guvernului nr. 458/2019 pentru aprobarea bugetului de venituri

și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat, Hotărârii Guvernului nr. 487/2019 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat, și Ordonanței Guvernului nr. 12/2019 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2019, cu modificările ulterioare, se utilizează suma de 66.300 mii lei pentru continuarea restituirii sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, restituire prevăzută în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 258/2018, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordinului viceprim-ministrului, ministrul mediului, și al ministrului finanțelor publice nr. 1.488/3.198/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, cu modificările ulterioare.

(2) Suma de 200.160 mii lei, reprezentând deficit, prevăzut în anexa nr. 1a, se acoperă după cum urmează:

a) suma de 160 mii lei, prevăzută în anexa nr. 1a, la titlul 20 „Bunuri și servicii”, se va acoperi din excedent din anii precedenți din „Alte impozite și taxe fiscale” și „Venituri din dobânzi”;

b) suma de 200.000 mii lei, prevăzută în anexa nr. 2a, la titlul 55 „Transferuri”, se va acoperi din excedent din anii precedenți din „Alte impozite și taxe fiscale” și „Venituri din dobânzi”.

Art. 4. — Lunar, Administrația Fondului pentru Mediu va întocmi execuția bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu aferent lunii precedente, precum și pe proiecte și programe, pe care o va depune la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor până la data de 10 a lunii curente, urmând ca Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor să o transmită până la data de 15 a lunii curente la Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 5. — Anexele nr. 1, 1a, 1b, 2, 2a, 2b și 3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu pentru anul 2020

mii lei

Denumire indicator	Cod	Program 2019 Rectificat	PROPUNERI 2020
1	2	3	4
TOTAL VENITURI		2.792.592	3.928.838
I. VENITURI CURENTE		911.906	3.627.700
A. VENITURI FISCALE		495.992	570.992
A4. IMPOZITE ȘI TAXE PE BUNURI ȘI SERVICII			
Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități	16.10	0	0
Timbrul de mediu pentru autovehicule	16.10.09	0	0
A6. ALTE IMPOZITE ȘI TAXE FISCALE	18.10	495.992	570.992
Alte impozite și taxe fiscale	18.10.50	495.992	570.992
a) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor, obținute de către deținătorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică	01	72.267	69.299
b) taxele pentru emisiile de poluanți în atmosferă, datorate de operatorii economici deținători de surse staționare a căror utilizare afectează factorii de mediu	02	8.502	9.635
c) contribuția pentru economia circulară încasată de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile municipale, deșeurii din construcții și desființări, destinate a fi eliminate prin depozitare	03	105.000	176.163
d) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate, care distribuie pentru prima dată pe piața națională ambalaje de desfacere, și de operatorii economici care închiriază, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, pentru diferența dintre cantitățile de deșeurii de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare și cantitățile de deșeurii de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare	04	72.000	68.292
e) o contribuție de 2% din valoarea substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu, introduse pe piața națională de către operatorii economici	05	13.861	11.312
f) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea masei lemnoase și/sau a materialelor lemnoase obținute de către administratorul, respectiv proprietarul pădurii, cu excepția lemnului de foc, arborilor și arbuștilor ornamentali, pomilor de Crăciun, răchitei și puieților	06	57.252	58.224
i) o contribuție de 2 lei/kg anvelopă, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională anvelope noi și/sau uzate destinate reutilizării, pentru diferența dintre cantitățile de anvelope corespunzătoare obligațiilor anuale de gestionare prevăzute în legislația în vigoare și cantitățile efectiv gestionate	07	1.914	2.900
j) o contribuție de 3% din suma care se încasează anual pentru gestionarea fondurilor de vânatoare, plătită de către gestionarii fondurilor de vânatoare	08	1.600	1.625
n) cuantumul taxelor pentru emiterea avizelor, acordurilor și a autorizațiilor de mediu	09	151	91
p) o contribuție de 50 lei/tonă, datorată de unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere cu procentul prevăzut a cantităților de deșeurii eliminate prin depozitare din deșeurii municipale, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitatea corespunzătoare obiectivului anual și cantitatea efectiv încredințată spre reciclare și alte forme de valorificare	10	30.000	44.718
q) ecotaxa, în valoare de 0,15 lei/bucată, aplicată tuturor pungilor de transport, cu excepția celor fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002	11	69.683	69.104
s) o taxă de 0,3 lei/kg, aplicată o singură dată cantităților de uleiuri, pe bază minerală, semisintetice, sintetice, cu sau fără adaosuri, datorată de către operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de produse	12	46.497	46.085
ș) sumele încasate ca urmare a aplicării penalității de 100 euro, echivalentă în lei la cursul de schimb leu/euro al BNR valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalentă emisă, plătită de către operatorul sau operatorul de aeronave care nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor de gaze cu efect de seră generate în anul anterior	13	159	4
ț) suma reprezentând contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate, achitată conform prevederilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare	14	506	5

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Denumire indicator	Cod	Program 2019 Rectificat	PROPUNERI 2020
1	2	3	4
v) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de valorificare a deșeurilor de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate	15	1.000	6.135
v ¹⁾ o contribuție de 2 lei/kg datorată de operatorii economici care desfașoară activități de colectare/valorificare/salubritate și raportează deșeuri pentru contribuabilii prevăzuți la lit. v) și y), pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE), baterii, anvelope uzate, declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri constatate de Administrația Fondului pentru Mediu ca fiind introduse pe piața națională	16	0	4.000
w) o contribuție în cuantumul prevăzut în anexa nr. 5, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională echipamente electrice și electronice	17	15.000	3.000
x) o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională baterii și acumulatori portabili	18	600	400
C.VENITURI NEFISCALE		415.914	3.056.708
C1.VENITURI DIN PROPRIETATE	30.10	413.364	3.053.158
Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	30.10.11	413.364	3.053.158
VENITURI DIN DOBÂNZI	31.10	2.550	3.550
Alte venituri din dobânzi	31.10.03	2.550	3.550
IV. SUBVENȚII			
Subvenții de la bugetul de stat	42.10	1.873.152	39.947
Subvenții de la bugetul de stat către instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii necesare susținerii derulării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare aferente perioadei de programare 2014-2020	42.10.70	1.152	39.947
Sume alocate pentru Fondul pentru mediu	42.10.78	1.872.000	0
Sume primite de la UE/alți donatori în contul plăților efectuate și prefinanțări aferente cadrului financiar 2014-2020	48.10	7.534	261.191
Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	48.10.01	7.534	261.191
Sume primite în contul plăților efectuate în anul curent	48.01.01	7.527	161.191
Sume primite în contul plăților efectuate în anii anteriori	48.01.02	0	0
Prefinanțare	48.01.03	7	100.000
TOTAL CHELTUIELI			
I. Credite de angajament		1.962.392	4.459.686
II. Credite bugetare		1.788.389	2.010.303
CHELTUIELI CURENTE	01		
I. Credite de angajament		1.961.390	4.448.701
II. Credite bugetare		1.787.387	1.999.318
CHELTUIELI DE PERSONAL	10		
I. Credite de angajament		29.375	35.715
II. Credite bugetare		29.375	35.715
BUNURI ȘI SERVICII	20		
I. Credite de angajament		7.618	15.413
II. Credite bugetare		7.618	15.413
ALTE TRANSFERURI	55		
I. Credite de angajament		1.895.706	4.315.547
II. Credite bugetare		1.747.296	1.628.993
VIII. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	56		
I. Credite de angajament		560	260
II. Credite bugetare		560	260
Mecanismul financiar SEE (2009-2013)	56.17		
I. Credite de angajament		560	260
II. Credite bugetare		560	260
X. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57		
I. Credite de angajament		1.234	1.524
II. Credite bugetare		1.234	1.524
Ajutoare sociale	57.02		
I. Credite de angajament		1.234	1.524
II. Credite bugetare		1.234	1.524
X. Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014-2020	58		
I. Credite de angajament		26.037	79.332
II. Credite bugetare		444	316.503
XI. ALTE CHELTUIELI	59		
I. Credite de angajament		860	910
II. Credite bugetare		860	910
Despăgubiri civile	59.17		
I. Credite de angajament		600	650
II. Credite bugetare		600	650
Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	59.40		
I. Credite de angajament		260	260
II. Credite bugetare		260	260

Denumire indicator	Cod	Program 2019 Rectificat	PROPUNERI 2020
1	2	3	4
CHELTUIELI DE CAPITAL	70		
I. Credite de angajament		1.002	10.985
II.Credite bugetare		1.002	10.985
ACTIVE NEFINANCIARE	71		
I. Credite de angajament		1.002	10.985
II.Credite bugetare		1.002	10.985
DEFICIT/EXCEDENT		1.004.203	1.918.535
Total venituri		2.792.592	3.928.838
Total cheltuieli		1.788.389	2.010.303

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Fondului pentru mediu pentru anul 2020

mii lei

Denumire indicator	Cod	Program 2019 Rectificat	PROPUNERI 2020
1	2	3	4
TOTAL VENITURI		2.722.775	3.718.531
I. VENITURI CURENTE		842.089	3.417.393
A. VENITURI FISCALE		446.393	513.893
A4. IMPOZITE ȘI TAXE PE BUNURI ȘI SERVICII			
Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități	16.10	0	0
Timbrul de mediu pentru autovehicule	16.10.09	0	
A6. ALTE IMPOZITE ȘI TAXE FISCALE	18.10	446.393	513.893
Alte impozite și taxe fiscale	18.10.50	446.393	513.893
a) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor, obținute de către deținătorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică	01	65.040	62.365
b) taxele pentru emisiile de poluanți în atmosferă, datorate de operatorii economici deținători de surse staționare a căror utilizare afectează factorii de mediu	02	7.652	8.672
c) contribuția pentru economia circulară încasată de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile municipale, deșeuri din construcții și desființări, destinate a fi eliminate prin depozitare	03	94.500	158.549
d) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate, care distribuie pentru prima dată pe piața națională ambalaje de desfacere, și de operatorii economici care închiriază, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare și cantitățile de deșeuri de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare	04	64.800	61.463
e) o contribuție de 2% din valoarea substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu, introduse pe piața națională de către operatorii economici	05	12.475	10.181
f) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea masei lemnoase și/sau a materialelor lemnoase obținute de către administratorul, respectiv proprietarul pădurii, cu excepția lemnului de foc, arborilor și arbuștilor ornamentali, pomilor de Crăciun, răchitei și puietilor	06	51.527	52.402
i) o contribuție de 2 lei/kg anvelopă, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională anvelope noi și/sau uzate destinate reutilizării, pentru diferența dintre cantitățile de anvelope corespunzătoare obligațiilor anuale de gestionare prevăzute în legislația în vigoare și cantitățile efectiv gestionate	07	1.723	2.610
j) o contribuție de 3% din suma care se încasează anual pentru gestionarea fondurilor de vânatoare, plătită de către gestionarii fondurilor de vânatoare	08	1.440	1.463
n) cuantumul taxelor pentru emiterea avizelor, acordurilor și a autorizațiilor de mediu	12	136	82
p) o contribuție de 50 lei/tonă, datorată de unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere cu procentul prevăzut a cantităților de deșeuri eliminate prin depozitare din deșeuri municipale, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitatea corespunzătoare obiectivului anual și cantitatea efectiv încredințată spre reciclare și alte forme de valorificare	14	27.000	40.246
q) ecotaxa, în valoare de 0,15 lei/bucată, aplicată tuturor pungilor de transport, cu excepția celor fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002	15	62.715	62.194
s) o taxă de 0,3 lei/kg, aplicată o singură dată cantităților de uleiuri, pe bază minerală, semisintetice, sintetice, cu sau fără adaosuri, datorată de către operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de produse	16	41.847	41.477
ș) sumele încasate ca urmare a aplicării penalității de 100 euro, echivalentă în lei la cursul de schimb leu/euro al BNR valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalentă emisă, plătită de către operatorul sau operatorul de aeronave care nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor de gaze cu efect de seră generate în anul anterior	17	143	3
ț) suma reprezentând contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate, achitată conform prevederilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare	19	455	4
v) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de valorificare a deșeurilor de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate	21	900	5.522
v ¹) o contribuție de 2 lei/kg datorată de operatorii economici care desfășoară activități de colectare/valorificare/salubritate și raportează deșeuri pentru contribuabilii prevăzuți la lit. v) și y), pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE), baterii, anvelope uzate, declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri constatate de Administrația Fondului pentru Mediu ca fiind introduse pe piața națională	22	0	3.600
w) o contribuție în cuantumul prevăzut în anexa nr. 5, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională echipamente electrice și electronice	23	13.500	2.700
x) o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională baterii și acumulatori portabili	24	540	360

*) Anexa nr. 1a este reprodusă în facsimil.

Denumire indicator	Cod	Program 2019 Rectificat	PROPUNERI 2020
1	2	3	4
C.VENITURI NEFISCALE		395.696	2.903.500
C1.VENITURI DIN PROPRIETATE	30.10	393.696	2.900.500
Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	30.10.11	393.696	2.900.500
VENITURI DIN DOBÂNZI	31.10	2.000	3.000
Alte venituri din dobânzi	31.10.03	2.000	3.000
Subvenții de la bugetul de stat	42.10	1.873.152	39.947
Subvenții de la bugetul de stat către instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii necesare susținerii derulării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare aferente perioadei de programare 2014-2020	42.10.70	1.152	39.947
Sume alocate pentru Fondul pentru mediu	42.10.78	1.872.000	0
Sume primite de la UE/alți donatori în contul plăților efectuate și prefinanțări aferente cadrului financiar 2014-2020	48.10	7.534	261.191
Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	48.10.01	7.534	261.191
Sume primite în contul plăților efectuate în anul curent	48.10.01.01	7.527	161.191
Sume primite în contul plăților efectuate în anii anteriori	48.10.01.02	0	0
Prefinanțare	48.10.01.03	7	100.000
TOTAL CHELTUIELI			
	I. Credite de angajament	1.904.836	4.395.039
	II.Credite bugetare	1.756.426	1.945.656
CHELTUIELI CURENTE	01		
	I. Credite de angajament	1.904.836	4.395.039
	II.Credite bugetare	1.756.426	1.945.656
BUNURI ȘI SERVICII	20		
	I. Credite de angajament	0	160
	II.Credite bugetare	0	160
Studii și cercetări	20.16		
	I. Credite de angajament	0	160
	II.Credite bugetare	0	160
ALTE TRANSFERURI	55		
	I. Credite de angajament	1.895.706	4.315.547
	II.Credite bugetare	1.747.296	1.628.993
	58		
X. Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014-2020			
	I. Credite de angajament	9.130	79.332
	II.Credite bugetare	9.130	316.503
CAPITOLUL Protecția mediului	74.10		
Subcap. Reducerea și controlul poluării	74.10.03		
	I. Credite de angajament	1.904.836	4.394.879
	II.Credite bugetare	1.756.426	1.945.496
ALTE TRANSFERURI	55		
Transferuri interne	55.01		
	I. Credite de angajament	1.895.706	4.315.547
	II.Credite bugetare	1.747.296	1.628.993
X. Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014-2020	58		
	I. Credite de angajament	9.130	79.332
	II.Credite bugetare	9.130	316.503
Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	58.01		
	I.Credite de angajament	9.130	79.332
	II.Credite bugetare	9.130	316.503
Finanțare națională	58.01.01		
	I.Credite de angajament	9.130	9.557
	II.Credite bugetare	9.130	46.093
Finanțare externă nerambursabilă	58.01.02		
	I.Credite de angajament	0	54.154
	II.Credite bugetare	0	261.191
Cheltuieli neeligibile	58.01.03		
	I.Credite de angajament	0	15.621
	II.Credite bugetare	0	9.219
DEFICIT/EXCEDENT*		966.349	1.772.875
Total venituri		2.722.775	3.718.531
Total cheltuieli		1.756.426	1.945.656

*) Excedentul de 1.772.875.mii lei este constituit astfel:

1.973.035 mii lei excedent din „Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră” care va fi utilizat cu aceeași destinație în exercițiul bugetar viitor (GES)

200.160 mii lei deficit – se acoperă din excedentul înregistrat din „Alte impozite și taxe fiscale” și „Venituri din dobânzi” la 31.12.2019.

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Administrației Fondului pentru Mediu pentru anul 2020**

mii lei

Denumire indicator	Cod	Program 2019 rectificat	Propuneri 2020
1	2	3	4
TOTAL VENITURI		69.817	210.307
I. VENITURI CURENTE		69.817	210.307
A. VENITURI FISCALE		49.599	57.099
A4. IMPOZITE ȘI TAXE PE BUNURI ȘI SERVICII			
Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități	16.10	0	0
Timbrul de mediu pentru autovehicule	16.10.09	0	0
A6. ALTE IMPOZITE ȘI TAXE FISCALE	18.10		
Alte impozite și taxe fiscale	18.10.50	49.599	57.099
a) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor, obținute de către deținătorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică	01	7.227	6.930
b) taxele pentru emisiile de poluanți în atmosferă, datorate de operatorii economici deținători de surse staționare a căror utilizare afectează factorii de mediu	02	850	963
c) contribuția pentru economia circulară încasată de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile municipale, deșeuri din construcții și desființări destinate a fi eliminate prin depozitare	03	10.500	17.618
d) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate, care distribuie pentru prima dată pe piața națională ambalaje de desfacere, și de operatorii economici care închiriază, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare și cantitățile de deșeuri de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare	04	7.200	6.829
e) o contribuție de 2% din valoarea substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu, introduse pe piața națională de către operatorii economici	05	1.386	1.131
f) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea masei lemnoase și/sau a materialelor lemnoase obținute de către administratorul, respectiv proprietarul pădurii, cu excepția lemnului de foc, arborilor și arbuștilor ornamentali, pomilor de Crăciun, răchitei și puiștilor	06	5.725	5.822
i) o contribuție de 2 lei/kg anvelopă, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională anvelope noi și/sau uzate destinate reutilizării, pentru diferența dintre cantitățile de anvelope corespunzătoare obligațiilor anuale de gestionare prevăzute în legislația în vigoare și cantitățile efectiv gestionate	07	191	290
j) o contribuție de 3% din suma care se încasează anual pentru gestionarea fondurilor de vânatoare, plătită de către gestionarii fondurilor de vânatoare	08	160	162
n) cuantumul taxelor pentru emiterea avizelor, acordurilor și a autorizațiilor de mediu	12	15	9
p) o contribuție de 50 lei/tonă, datorată de unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere a cantităților de deșeuri eliminate prin depozitare din deșeurile municipale	14	3.000	4.472
q) ecotaxa, în valoare de 0,15 lei/bucată, aplicată pungilor de transport, cu excepția celor fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002	15	6.968	6.910
s) o taxă de 0,3 lei/kg, aplicată o singură dată cantităților de uleiuri, pe bază minerală, semisintetice, sintetice, cu sau fără adaosuri, datorată de către operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de produse	16	4.650	4.608
ș) sumele încasate ca urmare a aplicării penalității de 100 euro, echivalentă în lei la cursul de schimb leu/euro al BNR valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă, plătită de către operatorul sau operatorul de aeronave care nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor de gaze cu efect de seră generate în anul anterior	17	16	1
ț) suma reprezentând contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate, achitată conform prevederilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare	19	51	1

*) Anexa nr. 1b este reprodusă în facsimil.

Denumire indicator	Cod	Program 2019 rectificat	Propuneri 2020
1	2	3	4
v) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de valorificare a deșeurilor de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obiectivelor anuale, stabilite de legislația în vigoare, și cantitățile încredințate spre valorificare, respectiv gestionate în numele clienților pentru care au preluat obligațiile	21	100	613
v1) o contribuție de 2 lei/kg datorată de operatorii economici care desfășoară activități de colectare/valorificare/salubritate și raportează deșeuri pentru contribuabilii prevăzuți la lit. v) și y), pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE), baterii, anvelope uzate, declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri constatate de Administrația Fondului pentru Mediu	22	0	400
w) o contribuție datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională echipamente electrice și electronice	23	1.500	300
x) o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională baterii și acumulatori portabili	24	60	40
C. VENITURI NEFISCALE		20.218	153.208
C.1 VENITURI DIN PROPRIETATE	30.10	19.668	152.658
Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	30.10.11	19.668	152.658
VENITURI DIN DOBÂNZI	31.10	550	550
Alte venituri din dobânzi	31.10.03	550	550
TOTAL CHELTUIELI			
I. Credite de angajament		40.649	64.647
II. Credite bugetare		40.649	64.647
CHELTUIELI CURENTE	01		
I. Credite de angajament		39.647	53.662
II. Credite bugetare		39.647	53.662
CHELTUIELI DE PERSONAL	10		
I. Credite de angajament		29.375	35.715
II. Credite bugetare		29.375	35.715
BUNURI ȘI SERVICII	20		
I. Credite de angajament		7.618	15.253
II. Credite bugetare		7.618	15.253
PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	56		
I. Credite de angajament		560	260
II. Credite bugetare		560	260
X. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57		
I. Credite de angajament		1.234	1.524
II. Credite bugetare		1.234	1.524
XI. ALTE CHELTUIELI	59		
I. Credite de angajament		860	910
II. Credite bugetare		860	910
CHELTUIELI DE CAPITAL	70		
I. Credite de angajament		1.002	10.985
II. Credite bugetare		1.002	10.985
ACTIVE NEFINANCIARE	71		
I. Credite de angajament		1.002	10.985
II. Credite bugetare		1.002	10.985
CAPITOLUL Protecția mediului	74.10		
Subcap. Administrație centrală	74.10.01		
I. Credite de angajament		40.649	64.647
II. Credite bugetare		40.649	64.647
CHELTUIELI CURENTE	01		
I. Credite de angajament		39.647	53.662
II. Credite bugetare		39.647	53.662
CHELTUIELI DE PERSONAL	10		
I. Credite de angajament		29.375	35.715
II. Credite bugetare		29.375	35.715
Cheltuieli salariale în bani	10.01		
I. Credite de angajament		28.400	34.540
II. Credite bugetare		28.400	34.540
Salariu de bază	10.01.01		
I. Credite de angajament		23.600	27.500
II. Credite bugetare		23.600	27.500
Sporuri pentru condiții de muncă	10.01.05		
I. Credite de angajament		1.770	3.750
II. Credite bugetare		1.770	3.750
Alte sporuri	10.01.06		
I. Credite de angajament		50	50
II. Credite bugetare		50	50

Denumire indicator	Cod	Program 2019 rectificat	Propuneri 2020
1	2	3	4
Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	10.01.12		
I. Credite de angajament		800	1.000
II.Credite bugetare		800	1.000
Drepturi de delegare	10.01.13		
I. Credite de angajament		600	660
II.Credite bugetare		600	660
Indemnizație de hrană	10.01.17		
I. Credite de angajament		1.100	1.100
II.Credite bugetare		1.100	1.100
Alte drepturi salariale in bani	10.01.30		
I. Credite de angajament		480	480
II.Credite bugetare		480	480
Cheltuieli salariale în natură	10.02		
I. Credite de angajament		375	375
II.Credite bugetare		375	375
Vouchere de vacanță	10.02.06		
I. Credite de angajament		375	375
II.Credite bugetare		375	375
Contribuții	10.03		
I. Credite de angajament		600	800
II.Credite bugetare		600	800
Contributia asiguratorie pentru munca	10.03.07		
I. Credite de angajament		600	800
II.Credite bugetare		600	800
BUNURI ȘI SERVICII	20		
I. Credite de angajament		7.618	15.253
II.Credite bugetare		7.618	15.253
Bunuri și servicii	20.01		
I. Credite de angajament		4.508	5.140
II.Credite bugetare		4.508	5.140
Furnituri de birou	20.01.01		
I. Credite de angajament		368	500
II.Credite bugetare		368	500
Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03		
I. Credite de angajament		300	300
II.Credite bugetare		300	300
Apă canal și salubritate	20.01.04		
I. Credite de angajament		70	70
II.Credite bugetare		70	70
Carburanți și lubrifianți	20.01.05		
I. Credite de angajament		520	520
II.Credite bugetare		520	520
Piese de schimb	20.01.06		
I. Credite de angajament		10	10
II.Credite bugetare		10	10
Poștă, telecomunicații, radio, tv., internet	20.01.08		
I. Credite de angajament		600	600
II.Credite bugetare		600	600
Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.01.09		
I. Credite de angajament		140	140
II.Credite bugetare		140	140
Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30		
I. Credite de angajament		2.500	3.000
II.Credite bugetare		2.500	3.000
Reparații curente	20.02		
I. Credite de angajament		50	100
II.Credite bugetare		50	100
Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05		
Alte obiecte de inventar	20.05.30		
I. Credite de angajament		300	300
II.Credite bugetare		300	300
Deplasări detașări transferări	20.06		
I. Credite de angajament		790	940
II.Credite bugetare		790	940
Deplasări interne detașări transferări	20.06.01		
I. Credite de angajament		390	540
II.Credite bugetare		390	540

Denumire indicator	Cod	Program 2019 rectificat	Propuneri 2020
1	2	3	4
Deplasări în străinătate	20.06.02		
I. Credite de angajament		400	400
II.Credite bugetare		400	400
Cărți, publicații și materiale documentare	20.11		
I. Credite de angajament		20	20
II.Credite bugetare		20	20
Consultanță și expertiză	20.12		
I. Credite de angajament		0	1.000
II.Credite bugetare		0	1.000
Pregătire profesională	20.13		
I. Credite de angajament		500	500
II.Credite bugetare		500	500
Protecția muncii	20.14		
I. Credite de angajament		50	40
II.Credite bugetare		50	40
Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale	20.25		
I. Credite de angajament		300	300
II.Credite bugetare		300	300
Alte cheltuieli	20.30		
I. Credite de angajament		1.100	6.913
II.Credite bugetare		1.100	6.913
Reclamă și publicitate	20.30.01		
I. Credite de angajament		100	200
II.Credite bugetare		100	200
Protocol și reprezentare	20.30.02		
I. Credite de angajament		50	50
II.Credite bugetare		50	50
Prime de asigurare non-viață	20.30.03		
I. Credite de angajament		100	100
II.Credite bugetare		100	100
Chirii	20.30.04		
I. Credite de angajament		40	43
II.Credite bugetare		40	43
Executarea silită a creanțelor bugetare	20.30.09		
I. Credite de angajament		125	150
II.Credite bugetare		125	150
Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30		
I. Credite de angajament		685	6.370
II.Credite bugetare		685	6.370
VIII. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	56		
I. Credite de angajament		560	260
II.Credite bugetare		560	260
Mecanismul financiar SEE (2009-2013)	56.17		
I. Credite de angajament		560	260
II.Credite bugetare		560	260
Cheltuieli neeligibile	56.17.03		
I. Credite de angajament		560	260
II.Credite bugetare		560	260
X. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57		
I. Credite de angajament		1.234	1.524
II.Credite bugetare		1.234	1.524
Ajutoare sociale	57.02		
I. Credite de angajament		1.234	1.524
II.Credite bugetare		1.234	1.524
Ajutoare sociale în numerar	57.02.01		
I. Credite de angajament		1.180	1.470
II.Credite bugetare		1.180	1.470
Tichete de creșă și tichete sociale pentru grădiniță	57.02.03		
I. Credite de angajament		54	54
II.Credite bugetare		54	54
XI. ALTE CHELTUIELI	59		
I. Credite de angajament		860	910
II.Credite bugetare		860	910
Despăgubiri civile	59.17		
I. Credite de angajament		600	650
II.Credite bugetare		600	650

Denumire indicator	Cod	Program 2019 rectificat	Propuneri 2020
1	2	3	4
Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	59.40		
I. Credite de angajament		260	260
II. Credite bugetare		260	260
CHELTUIELI DE CAPITAL	70		
I. Credite de angajament		1.002	10.985
II. Credite bugetare		1.002	10.985
ACTIVE NEFINANCIARE	71		
Active fixe	71.01		
Mobilier, aparatură, birotică și alte active corporale	71.01.03		
I. Credite de angajament		784	985
II. Credite bugetare		784	985
Alte active fixe	71.01.30		
I. Credite de angajament		218	10.000
II. Credite bugetare		218	10.000
DEFICIT/EXCEDENT		29.168	145.660
Total venituri		69.817	210.307
Total cheltuieli		40.649	64.647

ANEXA Nr. 2

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

LISTA

sumelor alocate proiectelor și programelor pentru protecția mediului și categoriilor de proiecte prioritare finanțate din Fondul pentru mediu pentru anul 2020

— mii lei —

Denumirea programului	Codul	Program 2019	Propunere 2020
1	2	3	4
TOTAL CHELTUIELI			
I. Credite de angajament		1.921.743	4.332.442
II. Credite bugetare		1.747.740	1.644.358
finanțate din:			
venituri proprii	55.01		
I. Credite de angajament		1.895.706	4.315.547
II. Credite bugetare		1.747.296	1.628.993
	58.01		
I. Credite de angajament		26.037	16.895
II. Credite bugetare		444	15.365

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

LISTA
sumelor alocate proiectelor și programelor pentru protecția mediului finanțate din Fondul pentru mediu
pentru anul 2020

— mii lei —

Denumirea programului	Codul	Program 2019	Propunere 2020
1	2	3	4
TOTAL CHELTUIELI	55.01		
I. Credite de angajament		886.393	1.104.572
II. Credite bugetare		686.393	716.893
finanțate din:			
venituri proprii	55.01		
I. Credite de angajament		886.393	1.104.572
II. Credite bugetare		686.393	716.893
a) reducerea impactului asupra atmosferei, apei și solului, inclusiv monitorizarea calității aerului	01		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		40.000	0
II. Credite bugetare		43.600	14.500
c) gestionarea deșeurilor	03		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		433.337	527.000
II. Credite bugetare		64.821	149.991
d) protecția resurselor de apă, sisteme integrate de alimentare cu apă, stații de tratare, canalizare și stații de epurare	04		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	0
II. Credite bugetare		90.000	40.000
f) conservarea biodiversității și administrarea ariilor naturale protejate	06		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	1.500
II. Credite bugetare		0	1.500
g) împădurirea terenurilor degradate, reconstrucția ecologică și gospodărirea durabilă a pădurilor	07		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		2.000	8.000
II. Credite bugetare		10.000	10.000

1	2	3	4
h) educația și conștientizarea publicului privind protecția mediului finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	08	25.000 10.000	45.000 30.000
m) efectuarea de monitorizări, studii și cercetări în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice privind sarcini derivate din acorduri internaționale, directive europene sau alte reglementări naționale sau internaționale, precum și cercetare-dezvoltare în domeniul schimbărilor climatice finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	13	10.000 3.000	100.000 30.000
q) instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	17	56 376	16.072 5.072
r) Programul național de îmbunătățire a calității mediului prin realizarea de spații verzi în localitățile din mediul urban finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	18	1.000 1.687	2.000 2.000
s) Programul de stimulare a înnoirii Parcului auto național finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	19	375.000 452.000	405.000 410.200
v) Programul de dezvoltare și optimizare a Rețelei naționale de monitorizare a calității aerului finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	22	0 10.000	0 23.000
w) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante din punct de vedere energetic finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	23	0 909	0 630

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

LISTA

sumelor alocate categoriilor de proiecte prioritare finanțate din Fondul pentru mediu pentru anul 2020
(venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cod clasificare 30.10.11)

— mii lei —

Denumirea programului	Codul	Program 2019	Propunere 2020
1	2	3	4
TOTAL CHELTUIELI			
I. Credite de angajament		1.029.350	3.227.870
II. Credite bugetare		1.055.347	927.465
finanțate din:			
venituri proprii	55.01		
I. Credite de angajament		1.003.313	3.210.975
II. Credite bugetare		1.054.903	912.100
a) Programul privind îmbunătățirea calității aerului și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, utilizând autovehicule mai puțin poluante în transportul public local de persoane — autobuze și troleibuze electrice/GNC	01		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	78.50
II. Credite bugetare		449.600	215.100
b) Programul privind îmbunătățirea calității aerului și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, utilizând autovehicule mai puțin poluante în transportul public local de persoane — autobuze și troleibuze electrice/GNC, tramvaie și troleibuze	02		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	480.000
II. Credite bugetare		0	0
c) Programul privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ	03		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		92.000	80.475
II. Credite bugetare		40.000	20.000
d) Programul privind dezvoltarea infrastructurii de reîncărcare pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in la nivelul autostrăzilor, drumurilor europene și drumurilor naționale	04		
finanțat din:			
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		92.000	92.000
II. Credite bugetare		0	0

1	2	3	4
e) Programul privind instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică, în vederea acoperirii necesarului de consum și livrării surplusului în rețeaua națională finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	05	93.963 119.556	0 20.000
f) Programul privind instalarea de sisteme fotovoltaice pentru gospodăriile izolate neracordate la rețeaua de distribuție a energiei electrice finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	06	0 0	230.000 10.000
g) Programul privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, 2020—2024 — lit. w) de la art. 13, alin. (1) din OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	07	230.000 218.651	140.000 140.000
h) Programul multianual de finanțare a investițiilor pentru modernizarea, reabilitarea, retehnologizarea și extinderea sau înființarea sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică a localităților finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	08	95.350 113.096	100.000 100.000
i) Programul privind iluminatul public stradal (lămpi cu LED) finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	09	0 0	384.000 100.000
j) Programul privind creșterea eficienței energetice în clădiri unifamiliale finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	10	0 14.000	429.000 146.000
k) Programul privind creșterea eficienței energetice în clădiri publice finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	11	0 0	384.000 96.000
m) Programul privind dezvoltarea infrastructurii de reîncărcare pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in în localități finanțat din: — venituri proprii I. Credite de angajament II. Credite bugetare	13	400.000 100.000	96.000 50.000

1	2	3	4
n) Programul privind reducerea emisiilor prin creșterea eficienței energetice în complexuri de producere a energiei finanțat din:	14		
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	628.000
II. Credite bugetare		0	0
o) Programul privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin împădurirea terenurilor finanțat din:	15		
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	59.000
II. Credite bugetare		0	0
p) Programul național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic finanțat din:	16		
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		0	30.000
II. Credite bugetare		0	15.000
Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020	58		
I. Credite de angajament		26.037	16.895
II. Credite bugetare		444	15.365
a) Contribuție proprie (2%) și cheltuielile neeligibile (3%) pentru Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020-POR2019/3/3.1/A/„SISTEME FOTOVOLTAICE”/1/7 REGIUNI	58.01		
— venituri proprii			
I. Credite de angajament		26.037	16.895
II. Credite bugetare		444	15.365

ANEXA Nr. 3

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

LISTA

sumelor alocate pentru Proiectele cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020-POR2019/3/3.1/A/„SISTEME FOTOVOLTAICE”/1/7 REGIUNI

— mii lei —

Denumirea indicatorului	Codul	Program 2019 HG 618/2019 rectificat	2020
1	2	3	4
Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020	58		
I. Credite de angajament		536.351	79.332
II. Credite bugetare		9.130	316.503
Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	58.01		
I. Credite de angajament		536.351	79.332
II. Credite bugetare		9.130	316.503

1	2	3	4
Finanțare națională TOTAL	58.01.01		
I. Credite de angajament		78.110	9.556
II. Credite bugetare		1.330	46.093
Finanțare externă nerambursabilă TOTAL	58.01.02		
I. Credite de angajament		442.621	54.154
II. Credite bugetare		7.534	261.191
Cheltuieli neeligibile TOTAL	58.01.03		
I. Credite de angajament		15.621	15.622
II. Credite bugetare		266	9.219
Finanțare națională regiunea NE	58.01.01		
I. Credite de angajament		13.677	1.380
II. Credite bugetare		205	9.051
Finanțare externă nerambursabilă regiunea NE	58.01.02		
I. Credite de angajament		77.503	7.820
II. Credite bugetare		1.159	51.290
Cheltuieli neeligibile regiunea NE	58.01.03		
I. Credite de angajament		2.735	2.735
II. Credite bugetare		41	1.810
Finanțare națională regiunea SE	58.01.01		
I. Credite de angajament		11.607	1.362
II. Credite bugetare		188	7.549
Finanțare externă nerambursabilă regiunea SE	58.01.02		
I. Credite de angajament		65.773	7.718
II. Credite bugetare		1.063	42.776
Cheltuieli neeligibile regiunea SE	58.01.03		
I. Credite de angajament		2.321	2.321
II. Credite bugetare		38	1.510
Finanțare națională regiunea S Muntenia	58.01.01		
I. Credite de angajament		12.294	1.382
II. Credite bugetare		188	7.999
Finanțare externă nerambursabilă regiunea S Muntenia	58.01.02		
I. Credite de angajament		69.669	7.721
II. Credite bugetare		1.063	45.326
Cheltuieli neeligibile regiunea S Muntenia	58.01.03		
I. Credite de angajament		2.459	2.459
II. Credite bugetare		38	1.600
Finanțare națională regiunea SV	58.01.01		
I. Credite de angajament		9.350	1.364
II. Credite bugetare		188	3.615
Finanțare externă nerambursabilă regiunea SV	58.01.02		
I. Credite de angajament		52.982	7.728
II. Credite bugetare		1.063	20.486
Cheltuieli neeligibile regiunea SV	58.01.03		
I. Credite de angajament		1.870	1.870
II. Credite bugetare		38	723
Finanțare națională regiunea V	58.01.01		
I. Credite de angajament		9.193	1.363
II. Credite bugetare		188	6.049
Finanțare externă nerambursabilă regiunea V	58.01.02		
I. Credite de angajament		52.096	7.726
II. Credite bugetare		1.063	34.276
Cheltuieli neeligibile regiunea V	58.01.03		
I. Credite de angajament		1.839	1.839
II. Credite bugetare		38	1.210

1	2	3	4
Finanțare națională regiunea NV			
I. Credite de angajament	58.01.01	11.193	1.362
II. Credite bugetare		188	7.339
Finanțare externă nerambursabilă regiunea NV			
I. Credite de angajament	58.01.02	63.428	7.719
II. Credite bugetare		1.063	41.586
Cheltuieli neeligibile regiunea NV			
I. Credite de angajament	58.01.03	2.239	2.239
II. Credite bugetare		38	1.468
Finanțare națională regiunea Centru			
I. Credite de angajament	58.01.01	10.795	1.363
II. Credite bugetare		188	4.491
Finanțare externă nerambursabilă regiunea Centru			
I. Credite de angajament	58.01.02	61.170	7.722
II. Credite bugetare		1.063	25.451
Cheltuieli neeligibile regiunea Centru			
I. Credite de angajament	58.01.03	2.159	2.159
II. Credite bugetare		38	898

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

**privind aprobarea componenței Comisiei Electorale Centrale
pentru alegerile parțiale organizate până la expirarea
mandatului 2019—2023 al organelor de conducere
ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România,
la nivel local și național**

În temeiul art. 526 alin. (1) și art. 534 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9, 75 și 126 din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Stomatologi din România, adoptat prin Decizia Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 din Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 18/2CN/2019 pentru aprobarea Regulamentului electoral al Colegiului Medicilor Stomatologi din România,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — Componența Comisiei Electorale Centrale pentru alegerile parțiale organizate până la expirarea mandatului 2019—2023 al organelor de conducere ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România, la nivel local și național, este următoarea:

1. dr. Bosînceanu Dan Nicolae;
2. dr. Sala Codruța Irina;
3. dr. Totan Olimpiu Cosmin.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Stomatologi din România,
Ecaterina Ionescu

București, 29 februarie 2020.
Nr. 9/2CN.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

